

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 488/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, против туженог Републике Србије, Основни суд у Јагодини, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Решењем П бр. 19916/18 од 04.03.2019. године Први основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање, са налогом да се списи уступе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је списе, уз акт П бр. 2644/19 од 23.08.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списима, поступак у овој правној ствари инициран је предлогом за извршење на основу веродостојне исправе – рачуна за извршене спроводе осуђених лица, па се, поступајући по предлогу за извршење, Привредни суд у Крагујевцу огласио месно ненадлежним са налогом да се списи доставе Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. Привредни суд у Београду је одредио предложено извршење решењем од 18.02.2015. године, да би се након изјављивања приговора од стране извршног дужника, овај суд огласио стварно ненадлежним за поступање, уз налог да се списи доставе Првом основном суду у Београду на даље поступање.

Први основни суд у Београду је, најпре, решењем од 28.06.2016. године, одбацио тужбу као недопуштену, да би се, након што је ово решење укинато од стране Вишег суда у Београду, решењем од 04.03.2019. огласио стварно ненадлежним за поступање, са налогом да се списи доставе Привредном суду у Београду, који, међутим, није прихватио своју стварну надлежност.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парничном поступку између правних лица, у коме тужилац и тужени немају статус привредних субјеката, већ се ради о другим правним лицима, Врховни касациони суд налази да је применом члана 22. став 2 Закона о уређењу судова, за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић